

— **Zmaga na Koroškem.** Pri deželno-zborski dopolnilni volitvi v kmetiskem volilnem okraji Trbiž-Šmohor dne 27. t. m. zmagal je kandidat združene slovensko-nemške konservativne stranke, Huber s 54 glasovi proti 26. Huber je dobil 28 slovenskih glasov, torej več nego nemških. To je v kratkem drugi poraz nemškeliberalne oziroma nacionalne stranke na Koroškem in obakrat so ta poraz odločili slovenski glasovi. Slovenski Korošec gre na dan!

— **Slovesno otvori se** dne 6. in 7. okt. v Krškem spomenik M. Hočevarju in po spomeniku ploča zgodovinarja Ivan B. Valvazorji.

— **Novo gasilno društvo** snujejo v Breznici v radovljiškem okraju.

— **Nesreča pri požaru.** Predvčerajšnjim zvečer udarila je strela v hišo št. 43 na Ilovci in isto užgala. Prosto-voljno gasilno društvo ljubljansko je prihitelo na lice požara in istega udušilo. Ko pa je bilo že vse pogašeno, se je zrušil dimnik, pri kateri priliki se je težko poškodoval plezavec Indof, lahko pa dva druga plezalca.

— **Obsojen odvetniški pisar.** V Trstu so obsodili v šestmesečno ječo odvetniškega pisarja Justa Žetina Obsojenec, ki ima še le osemnajst let je kradel odvetnikom, pri katerih je bil v službi kolke, poštne znamke, knjige in denar. Ko ga je kak odvetnik spodil, izposodil si je na njegovo ime knjige, koleke ali kaj tacega in tako poškodoval več oseb.

— **Požarji v Trstu.** Dne 19. t. m. po noči se je vnelo sukno v skladišču Adolfa Rigutti. Gorelo je dobro uro. Škoda je velika. Blago je pa bilo za 25.000 glđ. zavarovano. Prejšnjo noč je pa v skladišču trgovine Folloy in Zseleznyák se svetilnica prevrnila na sukno, ki se je že vnelo. Trgovsko osebje je samo pogasilo ogenj, ali škoda je znatna. Dne 19. je gorela trava in listje na Škorklji. Bilo je že 800 □ sveta v ognju. Nevarnost je bila velika, ker je pihal veter. Gasilci so s trudom pogasili. Zažgali so menda otroci.

— **Razpust društva.** Namestništvo v Trstu je razpustilo italijansko katoliško društvo za kmetijske koristi (Societa Cattolica per gl' interessi degli agriculturi), ker je prestopilo svoj delokrog.

— **Samomor na morji.** Te dni je ob istrijskem obrežji blizu Pirano skočila v morje s parnika isterske parne družbe elegantno napravljena ženska. Vse prizadevanje, da bi jo rešili, bilo je zastonj.

— **Mrtev najden.** V Račici pri Laškem trgu našli so mrtvega pred jednim tednom Andreja Zupančiča blizu njegovega stanovanja. Zadel ga je mrtvoud.

— **Človeške kosti** našel je v zemlji posestnik Fran Majer v Palulah pri Celji, ko je kopal za apnenico. Kako so kosti prišle na dotično mesto, se ne more vedeti. Najbrž se je pred dvajsetimi ali tudi več leti zgodilo kako hudo delstvo.

— **Zasulo** je v Pulji tri delavce in jednega hudo poškodovalo, ko so delali nekak reservoir in se je zemlja usadila. Vsi delavci so bili iz tovarne za umetne ploče Neumüllerjeve na Dunaji.

Anarhisti.

Na Dunaju so te dni obsodili v jednomesečen zapor oženjeno šiviljo Julijo Vihlidat. Dne 19. avgusta je govorila na nekem shodu stavbenih delavcev. Svoj govor je sklenila s tem, da je delavce potožila z barikadnim bojem na gospodujoče stanove. Državno pravdnštvo in pozneje sodišče je v tem našlo proslavljanje prepovedanega dejanja. Ta dogodek je pa vsekako vse pozornosti vreden. Če se anarhistične ideje že širijo mej ženskimi, naravnimi odgojiteljicami mladine, potem smo pač lahko v strahu za bodočnost.

Ogri imajo navado, da v državnem zboru ali pa v delegaciji zahtevajo vse natančnejše poročilo o vsem nego v Avstriji, kjer smo navadno zadovoljni s tem, kar nam ministri drage volje povedo. Poročevalec v ogerski delegaciji je vprašal tudi ministra, če se je kaj dogovoril ali če se kaj misli dogovoriti, kako bi uspešneje preganjali anarhizem.

Grof Apponyi ni bil povsem zadovoljen s tem, da se ministra popraša v delegaciji o tej stvari. Njemu se je zdelo, da je s tem že žaljena državna samostojnost Ogerske. On misli, da se ima v stvareh, ki se tičejo policije in sodnije vprašati ogersko vlado v državnem zboru, katera se bode že obrnila potem do skupne vlade za potrebna pojasnila. Torej vidimo, kako Madjari hitro najdejo državni pomislek, če so ga našli celo v tem slučaju.

Minister je odgovoril, da se dosedaj države še niso o ničem dogovorile, kako bi preganjale anarhizem. Sicer so pa časopisi bolj zahtevali, da se dogovore vlade o kakšnem skupnem postopanju proti anarhistom, nego so vlade to želele. O taci stvareh, ki se tičejo postavodaje, bi se tudi težko doseglo kako sporazumljenje. Zato je pa najbolje, da v tem oziru vsaka država stori, kar se jej zdi umestno. Nikakor pa minister vse oporeka, da se ne bi države dogovorile o kaci policijskih ali administrativnih naredbah proti anarhistom. Delegatje so bili s temi pojasnili povsem zadovoljni. Vidi se pa, da se je veliko več pisalo in ugibalo, kaj se stori proti anarhistom, nego so vlade zares storile.

Govori se, da bode pruski deželni zbor sklenil nekatere zakone proti anarhistom in socialistom. Omejil bode baje nekoliko društveno svobodo. Da se na nekaj tacega misli, se da sklepati iz cesarjevega govora v Kraljevci, v katerem je pozivljaj red ljubeče stranke, naj se združijo proti prekucuhom. Za vse nemške države se pa izjemne naredbe ne vpeljejo, ker zanje ne mara državni kancelar in bi jih tudi državni zbor ne vsprejel.

Dne 20. so v Italiji slovesno praznovali obletnico zjedinenja Rima z Italijo. Zvečer je bila razsvetljava. Mnogo ljudij je bilo na ulici, kar je naravno pri taki priliki. Tudi anarhisti so hoteli ta znamenit dan po svoje primerno praznovati. Pri Porta Pia so položili bombo, ki se je razletela. K sreči baš tedaj ni bilo nikogar blizu. Tako se je zgodilo, da občinstvo za ta napad niti tisti večer izvedelo ni, še le drugi dan so videli razletele kose bombe. Po ulicah so pa ta dan anarhisti raztresli raznih anarhističnih tiskovin.

Tudi v Ameriki se zadnji čas časopisje mnogo bavi s tem, kako bi se prišlo anarhizmu do živega. Tako piše „Amerikanski Slovenec“ o tem sledeče:

To vprašanje so pretresali narodni zastopniki v Washingtonu. Ameriški mesečnik „Forum“ ima članek o kaznovanju anarhistov in nasvetuje sledeče: „Anarhist ne priznava nobene dolžnosti do vlade, torej tudi ne sme zahtevati pravic od nje; kadar se tedaj zve, da je kedo anarhist, naj vlada takoj oznani, da njega in njegovega

posestva postave naše države nič več ne varujejo. Z drugo besedo, anarhiste treba izgnati, njihovo premoženje pa zapleniti; če se zopet vrnejo, jih je treba kaznovati s smrtjo“.

Ameriško javno mnenje bi pač težko odobravalo jednako postavo, zapovoljilo bi se, da jih izženo iz Amerike, ne pa, da bi jim odvzeli premoženje in jih usmrtili, ako bi se vrnili. Najbolje je, da zapremo vrata tujim anarhistom, ki so doslej vedno iskali pri nas varnega zavetja, dočim pa da dali na izbiro, da ali nehajo z anarhistično agitacijo ali pa se poberejo iz dežele. Pri povratku naj jih ne pusté v ozemlje, ali pa zopet izženo. Skušnja uči, da se v skrajni sili tudi anarhist spreobrne in postane rabljiv državljan. Kakor hitro se pokaže, da namerava napraviti kak zločin, naj bi ga oblastvo takoj zaprlo oziroma usmrtilo, da zagotovi mirnim državljanom varnost življenja in premoženja.

Francija misli odpeljati svoje anarhiste v vroče kazenske naselbine, kjer je podnebje nezdravo in okuženo — ter jih prepustiti smrti. Amerika pa nima kazenskih naselbin; vsa naša država je jedno skupno ozemlje. Zamoremo jih le izključiti ali izgnati iz Združenih držav. Poslaniška in senatska zbornica je že določila, da se prištevajo anarhistični izseljenci k „neljubim osebam“ in se jim vhod naravnost zabrani. Predlog je gotovo všeč vsem državljanom. Saj je res potrebno, da se branimo družbe takih oseb, ki se ravnaajo po načelih, da je vsaka vlada nepotrebna. Anarhizem ni več ponočna sanjarija, od kar vidimo tako krvave zločine, zavratne umore in rušenje javnih in zasebnih poslopij kot sad njegovega nauka. Vse države bi se morale zjediniti in skupno zatirati začetne kali za človeško družbo strupenega anarhizma. Tudi Združene države ne smejo biti proti njemu preveč popustne.

Tatje v Parizu.

V Parizu je minoli teden policija zaprla neki hotel, v katerem so se že večkrat shajali roparji, tatovi in anarhisti. Ta hotel je bil pravo pribežališče hudodelcev in le čuditi se je, da je to v tacem mestu bilo mogoče, ne da bi o tem kaj vedela policija.

Ta slavni hotel je imel Italijan Roncari, jako velik mož, ki je marsikaj že doživel na svetu in govori skoro vse evropske jezike. Ta mož je bil bankir, hotelir in pa prikrivalec tatov ob enem. Zvedelo se je mej drugim tudi, da je morilec Carnotov jedenkrat dalje časa bival v tem hotelu.

Zadnji teden je policija začela večjo pozornost obračati na ta hotel. Pazila je, kakšni ljudje prihajajo in odhajajo.

Ko je bila o vsej stvari na jasnem, vzal je načelnik pariški tajne policije seboj 10 policijskih nadzornikov in veliko policistov. Najprej so šli v klet. Tu so našli razne skrite špranje v stenah, v katerih so bili spravljeni vitrihi in druge priprave za odpiranje in vlomljenje v hiše. Seveda hotelir ni ničesar vedel povedati, kako so take stvari prišle v klet njegovo. V pivski sobi so pa našli

po raznih miznicah z dvojnimi dnomi, za zrkali, pod sedeži pri stolih polno zlatnine in drugih dragocenostij. Našli so tudi mnogo pisem znanih tatov in jetnikov.

V Roncarijevi sobi našli so v stenah postelje, v predalnikih in skrinjah nenavadne množine vrednostnih papirjev, polomljenih dragocenostij, listnice, mnogo zlata in denarja. Našli so pa tudi različne obleke, katere so rabili tatovi, ki so šli krast, da jih ljudje niso spoznali. Bile so zastopane razne domače in tuje noše, ponarejene brade itd. V nekem kovčegu našli so male etuje, v kakeršne spravljajo tatovi majhne dragocenosti, da jih potem skrijejo na najskrivnejših delih svojega telesa.

Ko je policija stikala po raznih sobah, je njen načelnik opazil, da je dal Roncari nekaj svoji ženi, katera je hitro vrgla v juho. Načelnik policije je sklical svoje ljudi in jih vprašal, ko bi juho jeli in jel je jim iz lonca na krožnik dajati juhe, ne da bi bil koga kaj vprašal za dovoljenje. Juha je bila dobra, policijsti so jo pridno jeli, njih načelnik je pa vedno silil, da naj le jedo, kajti lonec je bil velik. Naposled so ga le izpraznili in na dnu so našli veliko prstanov z najdražjimi kamni, katere je vanj gospa Roncari vrgla, da jih ne dobi policija. Ko je gospodar videl, da zanj ni rešitve, hotel je skočiti skozi okno, da se ubije, ali so ga zadržali.

Vsled pisem, ki so jih našli, izvedela je policija za razna druga skrivališča tatov. Bilo je potem še več hišnih preiskav in nobena ne brez uspeha. Zaprli so več tatov, mej drugim tudi nekega dragoceninarja, ki je imel zveze s tatovi in je od njih kupoval ukradene reči. Konfiscirali so mu vse knjigovodstvo. Policija pa še vedno upa, da najde še več hudodelcev.

— **Samomor igralca.** V Monaku se je ustrelil neznan igralec v igralni dvorani, ko je zaigral vse premoženje.

— **Zima na Španjskem.** Dne 12. septembra zjutraj so vse španjske gore bile s snegom pokrite. V Madridu je vlekla mrzla burja, kakor v novembru. V Somolki je ta dan kazal termometer 22°, v Salamanci 8°, v Avili 5° in Lariile 2° gorkote. V nekaterih krajih, zlasti v Alilcantu je vihar in naliv napravil dosti škode.

— **Rop dijamantov.** V začetku tega meseca je v Hatlon Gardenu v Londonu se nastavil neki mlad gospod, ki je rekel, da je trgovec z dijamanti. Tukaj je središče tacih trgovcev. Tujec se je imenoval F. E. Morris. V bližnji gostilni se je seznanil s dijamantnim trgovcem Spiersom iz Amsterdama. Tega je spravil v svoje stanovanje, da kupi od njega več demantov. V sobi je Spiers položil svoje demante na mizo, da jih ogledata. Nakrat vidi, da izza nekega zastora stopijo trije možje. Jeden ga tako udari po glavi, da se ni več zavedel. Ko je zopet prišel k zavednosti, ni bilo nobenega človeka, pa tudi demanti nad 20 tisoč goldinarji vredni so zginili. Vse poizvedovanje po roparjih je zastoj.

— **Tožba proti nemškemu cesarju.** Italijanska plemiča Ivan in Rafael Mobili di Guelfi sta vložila tožbo proti nemškemu cesarju. Zahtevata, da se jima izroči velfski zaklad, in dokazujeta, da sta prava naslednika Velfov. Tožba se je že dostavila cesarju Viljemu.

— **Umor.** Dne 15. t. m. našli so Viktorja Viranjo v Ladimirevcih na Slavoniji umorjenega. Zaprli so njegovega hlapca Odabačiča in kmeta Adama Marinovića, ker sta sumljiva tega umora. Pri prvem so našli krvavo sekuro.